

sonlig myndig, af hans Værge. Er Tiltalte dødt, og er han ved Dommen fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ægtefælle saavel som enhver af hans Slægtninge i op- og nedstigende Linie og hans Søkende anke i hans Sted. Ogsaa Overanklageren kan i dette Tilfælde paaanke en fældende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til paa Forlangende at bistaa ham med Raad om, hvorvidt han bør paaanke Dommen, saavel som med Affattelsen og Indgivelsen af Ankemeddelelsen og dens Begrundelse.

§ 942.

Afkald paa Anke kan finde Sted, efter at Dommen er afsagt. En rejst Anke kan frafaldes, saa længe Dom ikke er afsagt af Højesteret. Frarafaldes Anke, efter at Domsforhandling for Højesteret er begyndt, kan derved dog ikke Prøvelse af saadanne Ankegrunde undrages Højesteret, som tages i Betragtning i Embeds Medfør (§ 959).

§ 943.

Anke kan støttes paa, at Rettergangsregler er tilsidesatte eller fejlagtig anvendte; dog kan Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af Rettergangsregler, hvis Overholdelse Retten ikke af egen Drift paaser, kun benyttes som Ankegrund, naar Indsigelse betimelig er fremsat for den underordnede Ret.

§ 944.

I en Sag, der er paakendt uden Nævninger, kan Anke derhos støttes paa:

1. at Retten ved Afgørelsen af, om Tiltalte skal domfældes, har anvendt Straffeloven urigtigt;
2. at Straffens Størrelse ikke staar i passende Forhold til Brøden;
3. at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt;
4. at Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf er urigtigt afgjort.

En Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, betragtes som omfattende ogsaa Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig gaar ud paa det modsatte.

§ 945.

I en Nævningesag kan Anke foruden paa de i § 943 anførte Ankegrunde kun støttes paa:

1. at Retten har afgjort paa urigtig Maade noget Spørgsmaal, som ifølge §§ 885 eller 910 i Slutningen er unddraget fra Nævningernes Afgørelse, eller urigtigt har domfældt i Overensstemmelse med en fældende Nævningeerklæring i et Tilfælde, hvor den i Medfør af § 909 burde have frifundet eller ikkun domfældt for en mindre Forbrydelse, end Erklæringen lyder paa, eller omvendt med Urette har fraveget en fældende Nævningeerklæring i Henhold til § 909 eller frifundet i Henhold til § 869, 2det Stykke;
2. at Nævningernes Erklæring, hvorpaa Dommen er grundet, er blevet fejlagtig paa Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side, eller fordi Spørgsmaalene til Nævningerne lider af Fejl, der beror paa en urigtig Forstaaelse af Straffeloven;